

LÜTZI YAŞIYOR – LÜTZI KALİYOR

Bu sergi, Alman politikasının sekteye uğradığını ifade eden, sembol olmuş bir küçük köyün, bizimle felaket arasındaki son kalenin ve birlikte yaşama ütopyasının bir hikayesini anlatmaktadır.

Biz, Greenpeace Gençlik olarak sizi, bizim yaşadığımız gibi Lützerath'ın hikayesini yaşamaya davet ediyoruz. Bu köyle ilgili yoğun çalışma, sayısız eylem ve inanılmaz çok sayıda hatıra barındıran yıllar ile.

Hikaye henüz bitmediği için, bizim için çok önemli bir konu. Kömür halen yerde ve biz onun sömürülmesine karşı koymaya devam edeceğiz ve sesimizi yükselteceğiz!

Lütze – ne? Lützerath ya da sevgi dolu şekilde «Lützi» olarak tanımlanan küçük köy, Kuzey Ren Vestfalya bölgesinde, Köln yakınında ve yaklaşık 855 yıllık bir köydü. Köyde kazı yapmak ve altındaki linyit kömürü yakmak için 2006 yılından beri insanlar yerleşim yerlerini değiştirmek zorunda kalmıştır. Enerji ekonomisine bunun gerekli olduğu söylenmiş olsa da, bu iddia çeşitli araştırmalar ile çürütülebilmektedir. Örneğin CoalExit Research Group, Flensburg Avrupa Üniversitesi, Berlin Teknik Üniversitesi ve Alman İktisadi Araştırmalar Enstitüsü tarafından yapılan araştırmalar, Lützerath'ı yok etmeden ve buradaki kömüre gerek kalmadan da 2022 – 2030 döneminde termik santrallerinin olağanüstü yüksek kapasiteyle çalışması halinde bile yeteri kadar kömür olduğu ortaya konulmuştur. Hatta 30 Milyon ton kadar kömürün artabileceği dahi ifade edilmiştir.

Ancak yine de Federal Hükümet, Kuzey Ren Vestfalya Eyalet Hükümeti ve RWE arasında bir anlaşma gerçekleştirilmiş ve bununla da Kuzey Ren Vestfalya'da sanayide, enerjide kömür kullanımından aşamalı olarak vazgeçilmesinin 2030'a kadar öne çekilmesi, Garzweiler'de, açık maden ocağı işletmesinin bulunduğu yerdeki 5 köyün yok edilmemesi, ancak bunun yerine Lützerath'ın kurban edilmesi kararlaştırılmıştır. Ancak buradaki en büyük sorun şudur: Lützi altındaki kömür yakılırsa,

milyonlarca ton, o zaman artık Almanya için 1,5 derece sınırına e bununla da taraf olunan Paris İklim Anlaşması'na uymak mümkün olmayacaktır. 1,5 derecede bile insanlar ölmekte ve yaşam temellerimizin büyük bir kısmı zarar görmekte, bu durumdayken bile bir ödün verilmektedir. Başka bir ödün veremeyiz ve üstelik bunu bir başarı olarak da kutlayamayız. Dünyada birçok insan buna karşı çıktı ve tehdit altındaki köyü bir arada yaşama ütopyasına dönüştüren birçok aktivistle dayanışma örneği gösterdi. Sayısız, çoğu da barışçıl gösteri yapıldı, bunların en büyüğüne 35.000 kişi katıldı. Ne yazık ki Lützi tahliye edilirken en gösteriler sırasında emniyet güçleri sürekli olarak orantısız, kısmen de hayatı tehdit eden şiddet uyguladı.

Bu arada Lützi tamamen tahliye edildi ve yıkıldı. Ancak yine de çok şey başardık. Lützerath artık eskisinden daha fazla tanınmakta ve Alman iklim politikasının sekteye uğraması her yerde tartışılmaktadır. Kömürün halen yerde olduğunu vurgulamak da önemli tabii. Bu böyle olduğu sürece vazgeçmeyeceğiz ve siz de böyle yapmalısınız!

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.I.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

ÜTOPYA OLARAK LÜTZI

Bizi tahliye edebilirsiniz, kriminalize edebilirsiniz, yapılarımızı, evimizi yıkabilirsiniz, ama direnişimizi asla. Direnişimiz yaşıyor, Lützerath yaşıyor!

Bir gencin deneyim raporu:

Daha köye ilk kez ayak basmadan önce, ütopyasını hissedebildim. Eksi derecelerde Erkelenz tren istasyonunda tamamen donmuş vaziyette duruyorduk ve Alman Demiryollarında her zaman olduğu gibi tren çok gecikmişti. Tüm çağrılan otobüsler doluydu, bu durumda Lützerath'a kadar 2,5 saat yürümekten başka çaremiz kalmamıştı. Tam yola koyulmak isterken, bir kadın geldi yanımıza ve bizi oraya araçla götürebileceğini söyledi. Yolda bize hikayesini anlattı. Şimdi çok yakınında yaşıyor, kendisi Keyenburg'da büyümüş. Maden ocağı zaten her zaman konu, her zaman bir tehdit konusu olmuş. Bazen çocukluk döneminde oraya gitmiş, ancak maden ocağı daima çok uzaktaymış. Ancak yıldan yıla delik büyümüş, kenarı yaklaşmış. Civardaki köyler yıkılmış, insanların mülkiyetleri zorla ellerinden alınmış, kendileri başka yere yerleştirilmiş. Sırf bir zamanlar eski aile evinin, ilkokulunun, bisiklet sürmeyi öğrendiğin ve çocukluk döneminde oyun oynadığın yerde geriye bir delik bırakmak uğruna. Toprakta ve senin içindeki bir delik. Bir zaman kendi kendine yuvası olan Keyenburg'un sıradaki köy olup olmayacağını ve yakın zamanda yuvasının da artık yok olup olmayacağını sormak zorunda kalmıştı.

Bu aşamaya gelmediğini söyledi, bunu aktivistlerin gösterilerine borçluyuz. İnanıyorum ki, onun gibi insanlara da teşekkür borçluyuz, çünkü onlar da protestosunun bir parçası, onların yardımseverliği ve görüşü sayesinde Lützerath ütopyası yaşamaktadır. Benim için Lützi, yok olması gereken bir yer değil. Burası, dayanışmanın, yardımseverliğin, topluluğun ve kendi kendini organize eden bir yaşamın merkezidir. Orada nereden

geldiğinin, ne kadar paranın olduğunun, ne tür kısıtlamalara sahip olduğunun veya cinsiyetinin ne olduğunun bir önemi yoktur. Hangi dine mensup olduğunun veya kaç yaşında olduğunun önemi yoktur. Lützi'de herkes eşittir.

Bazen de köye bakarken tahliye makinelerini, polisleri ve bir zaman sonra da deliği değil de ütopya'yı görmek benim için zordu. Ama ben enerjiyi de hissettim. Birbiri için ve bu dünyadaki tüm insanlar için çaba sarf etme isteğini, gücünü. İklim adaleti için çaba sarf etmek. Çünkü dürüst olmak gerekirse, artık konu sadece Lützi'nin altındaki kömürden ibaret değil. Çok, çok daha fazlası söz konusu. Bir sembol söz konusu. Yaşanmış bir ütopya söz konusu. Konu, değerlerimiz, her zaman mücadele ettiğimiz her şeydir. Çünkü Lützi'den sadece 1,5 °C sınırı değil, aynı zamanda RWE ve aktivistler arasındaki sınır da geçiyor bireylerin kâr arsızlığı ve herkesin yaşam temelleri arasından. Kapitalist sistemimiz ve antihiyerarşik organize birlikte yaşamımız ve özellikle de bir yanda mutlak yıkım ve diğer yanda radikal umut arasında ve üstelik Almanya'da hiçbir yerde olmadığı kadar belirgin olarak. Bu ütopya'yı yaşadığımız ve toplumda yaydığımız sürece onlar Lützerath'ı hiçbir zaman tamamen yok edemezler.

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.I.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

2

KRONOLOJİ

Direnış sadece mahallinde büyük olmadı. 2021 yılında Greenpeace Gençleri olarak tüm Almanya'da susma eylemli protesto yürüyüşleri, mitingler ve dayanışma eylemleri organize ederek, köye ve anlamına dikkat çekmeye, siyasete baskı uygulamaya ve mahallindeki insanlara destek vermeye çalıştık.

Lützerath hikayesi bizim zamanımızdan çok önce başlamış: Köy, yaklaşık 850 yıl önce kurulmuş. Bir gün herşey değişecekti, çünkü 20. yüzyılın başında kömürün çıkarılmaya başlanmasıyla köyler ve yerleşim alanları gittikçe daha fazla tehdit edilmekte ve göçe zorlanmaktadır. Henüz 1960'lı yıllarda binlerce insan kömürden ve ekskavatörlerden kaçmak ve yurtlarından vazgeçmek zorunda kalmışlardır. Delik gittikçe büyüyor, 1983 yılında iki maden ocağı «Garzweiler» maden ocağı olarak birleştirilmektedir. 1978 yılında, Hambach grubunun kurulmasıyla da beş yıldır aktif direniş ortaya çıkmıştır ve grup, linyit kömürünün çıkarılmasına ve köylerin ve de Hambach Ormanı'nın yok edilmesine karşı sokaklara çıkmış ve enerji dönüşümü talep etmişlerdir. 1997 yılında, 2001 – 2045 dönemi için Garzweiler I/II açık maden ocağı için çerçeve işletim planına onay verilmiştir. Yerleşim yerlerinin taşınması başlar. Garzweiler II projesi ülke siyaseti açısından tartışmalı, Yeşiller henüz Garzweiler II projesine karşı çıkan tek partidir. 2006 yılında ise Garzweiler II'deki işletme başlar ve aynı yıl Lützerath da Immerath'a (yeni) taşınır, 2013 yılından beri de Lützerath tekrar yerleştirilir ve bir sonraki yılın Mart ayında ise kırmızı-yeşil Kuzey Ren Vestalya Eyalet Hükümeti, Garzweiler II'nin gelecekteki açık maden ocağı işletmesinin küçüleceğini ilan eder, bu da umudun yeşermesine neden olur. Hambach Ormanı, 2018 yılında altındaki madenin işletilmesi için boşaltılması gerekince, birçok aktivist bu karara karşı çıkarak ormanı işgal eder, çok büyük bir direniş gösterir ve nihayetinde hedeflerine varırlar: «Hambi kalıyor».

Biz, Greenpeace Gençliği olarak da bu dönemde aktif olmaya başlamıştık. Bir genç, Ekim 2018 yılının eylemini hatırlar, ilk köy yürüyüşüne tanık olduğumuz zaman: «2018 yılında Greenpeace Gençliği olarak RWE ve Garzweiler ile ilgili ilk eylemimizi gerçekleştirdik. «Kömür çıkarmayı durdur »mottosu altındaki yıllık eylemimiz ile köylerin korunması için mücadele ettik. İlk kez olay yerinde gövde gösterdiğimiz zaman hepimiz, RWE'nin durdurulması gerektiğini çok çabuk anladık, hedefe

ulaşmak için yolumuz çok uzun ve zor olsa da. Açık ocak maden işletmeciliğine kurban giden bir dizi köyün sonuncusu olan Lützerath'ın göreceği ilgi ve önemi ise açıkça hiç tahmin etmemiştik.»

Federal Meclis ve Federal Konsey'in, 2020'de kömürden elektrik üretilmesini 2038 yılına kadar tamamen durdurmaya yönelik çok gecikmiş olan kararından birkaç ay sonra RWE adına Lützerath'ta ağaç kesme ve yıkım çalışmaları başlar. Bir susma eylemli protesto yürüyüşü düzenlenir ve protestolar yapılır, bundan önce Keyenberg, Berberath, Ober-ve Unterwestrich ve Kuckum adlı komşu köylerde yıkım ve talana karşı protestolar yapılır. Lützerath'ta, Eckardt Heukamp adlı çiftçinin avlusunda bir protesto kampı oluşur. Aktivistler boş duran evlere taşınır. Biz de bu yıl tüm kömür çıkarma tehdidi ile karşı karşıya olan köylerde görev aldık. Örneğin Kasım 2022'de Almanya çapında «Köyleri kaderine terk etmeyin» mottosuyla yapılan eylemler gibi.

Ekim 2018 yılında ilk kez Keyenburg'a geldiğimizde, tekrar tekrar mahallinde bulunarak yerel direnişe destek vermeye çalıştık. Ağustos 2021'de de öyle, o zaman tehdit altındaki köylerin korunması için 2500'den fazla kişi görev aldı. #vote4me Kampanyası ile birlikte eylem öncesinde bir kampanya düzenledik, böylece tehdit altındaki köyler konusunun Parlamento seçiminin gündemine alınmasını sağlamaya ve seçimi bir iklim seçimine dönüştürmeye çalıştık. «Your Vote, my Future!» yazısını büyük kumaş harflerle yere düzenledik. Neticede genç kuşak özellikle de iklim krizinden muzdarip, henüz geleceklere için seçim yapamamasalar bile.

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.I.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

3

2022 YILI

2022 yılı, Lützerath için olaylarla dolu bir yıl oldu. Çiftçi Heukamp, 2022 yılında Lützerath'taki çiftliğini satan son çiftçi, Münster Yüksek İdare Mahkemesi, kamulaştırmanın haklı olduğuna karar verdiği için devlet mülküne el koydu. O zamandan beri orada sadece aktivistler yaşamaktadır. Göç tamamlandı.

Ekim 2022'ye kadar, Lützerath'ın gerçekten yok edilip edilmeyeceği ve altındaki kömüre gerçekten ihtiyaç olup olmadığı konusunda sürekli belirsizlikler vardı. Lützerath ve diğer tehdit altındaki köyler için mücadele etmek amacıyla tüm yıl boyunca çeşitli eylemler gerçekleştirdik.

Örneğin burada 2022 yılının Şubat ayında Osnabrück'teki bir eylem veya Mart'ta Berlin'deki bir sergi görülmektedir.

Hamburg Belediyesi önüne RWE'ye karşı bir işaret koyduk. Ağustos ayında tekrar Lützi'de mahallindeydik ve büyük greve katıldık.

Solar tur kapsamında birçok Alman şehrinde çeşitli eylemlerle »Exit Fossils, Enter Peace« kampanyası kapsamında yollardaydık ve Eylül ayında, Berlin'de yeniden Lützerath ile ilgili bir sergi açtık, amacımız, yoldan geçenlere köyü ve RWE skandalını hatırlatmak, bilgi alışverişinde bulunmak ve sanayide, enerjide kömür kullanımından aşamalı olarak vazgeçilmesi için bir yön göstermekti.

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.i.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

2022 YILI

Birçok aktivist, tahliyeden duygusal yönden etkilendi. Şunu anlamıştık: Köy bu şekilde varlık göstermese dahi adalet için, sanayide, enerjide kömür kullanımından aşamalı olarak vazgeçilmesi için, gelecek için güçlenmeye devam etmek zorundayız. Bundan dolayı da Ocak 2023 sonunda Berlin'de bu spontane eylemi gerçekleştirdik.

Akabinde, 2022 yılının Ekim ayında Federal Hükümet, Kuzey Ren Vestfalya Eyalet Hükümeti ve RWE arasındaki linyit kömür anlaşmasının kararı geldi: Açık maden ocağı işletmeciliği küçültülecek, Keyenberg, Kuckum, Berverath, Ober- ve Unterwestrich korunacak; Lützerath kurban edilecek. RWE, Kuzey Ren Vestfalya Ekonomi Bakanı Mona Neubaur ve Federal Ekonomi Bakanı Robert Habeck (her ikisi de Yeşiller Partisinden) ortak bir basın toplantısında, Lützerath'ın yıkılacağını ilan eder. Bu şekilde, Federal Hükümetin sekteye uğramış iklim politikasının sembolü haline gelir; çünkü Kuzey Ren Vestfalya'daki sanayide, enerjide kömür kullanımından 2030 yılına kadar aşamalı olarak vazgeçilmesi politikacılar tarafından her ne kadar büyük bir başarı olarak gösterilse de, Lützerath altında Milyonlarca ton kömür yattığı bir gerçektir ve madenin çıkarılmasıyla da 1,5 derece sınırının ve bununla da Paris İklim Anlaşması'nın büyük oranda iskanacağı açıkça ortadadır. Kuzey Ren Vestfalya Eyaleti (CDU-Yeşiller Hükümeti), Aralık 2022'de Garzweiler'deki açık maden ocağı işletmeciliğinin 2023'ten itibaren 2025 yılına kadar devam etmesi için maden hukuku kapsamında onay aldığıında iklim hareketinin hayal kırıklığı ve öfkesi artar.

2022 yılının sonunda şunu anlamıştık: RWE, Lützerath'ı tahliye ettirmeye çalışacaktır. Tüm iklim hareketinin aktivistleri için şu çok açıktı: Vazgeçmeyeceğiz ve Lütze'nin kalması için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Heinsberg ilçesinin kaymakamlık talimatına göre, tahliye 10.01.2023 tarihinde emniyet tarafından başlatılır. X günü ilan edilir. Dünya çapında binlerce insan aktif hale gelir, eylemler, susma eylemleri protesto yürüyüşleri, mitingler, gösteriler vs. gerçekleştirir, Lützerath altındaki kömürün

çıkarılması için ve köyde oluşan ütopayı korumak için köye yerleşirler. Tahliye sırasında Greenpeace Gençlik'te de sayısız dayanışma eylemi yapılmıştır: Osnabrück, Hamburg, Heidenheim ve diğer birçok şehirde, Almanya'nın her yerinde susma eylemleri protesto yürüyüşleri, mitingler yapıldı.

Birçok insan için anlam dolu bir yer olan bölge emniyet güçleri tarafından şiddetli biçimde tahliye edilir ve RWE tarafından yerle bir edilir. Bazı insanlar kısmen ağır yaralanır. Köyü işgal etmiş neredeyse tüm aktivistler huzurlu ve huzurla uzaklaştırılmalarına izin verirler. Sadece 6 günün sonunda köy artık boştur. Tahliye tamamlandı. Köy, birçok insan için özel, büyük bir öneme sahip ve onların yuvasıydı. Köy, 855 yaşındaydı. Tahliye bitmeden hemen önce bizim de katıldığımız büyük bir gösteri yapıldı.

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.I.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

5

LÜTZI VE BEN

Köyle ve köyle ilişkili her türlü eylemimizle ilgili olarak birleştirmek, kaydetmek istediğimiz anılar ve duygular için birkaç kişi Lützi hakkındaki soruları yanıtladı... Kendiniz görün. (Bazı isimler değiştirilmiştir)

1. İlk kez ne zaman Lützerath hakkında bir şey duydum?

«Lützerath hakkında ilk kez 2020 yılının Kasım ayının sonunda bir şey duydum. Benim ilk Greenpeace Gençlik Foto Eylemim kapsamındaydı. Ancak o zaman henüz Lützerath'ın aslında ne kadar önemli olduğunun tam farkında değildim. Bunu ancak 2021 yılı içerisinde öğrendim.»

· Mathilda, 16, Greenpeace Gençlik

«Gerçekten tam olarak da, Lützi'nin kesin olarak yıkılacağını anladığımız zaman.»

· Lili, 21, sosyoloji ve cinsiyet çalışmaları üzerine üniversite eğitimi almaktadır

«Lützerath ve bu köyün hikayesi bana uzun zamandır eşlik etmektedir. Bu konuda ilk kez son genel seçimde bir şeyler duydum ve günümüzde bir köyün fosil yakıttan enerji üretmek için hala kazılması gerektiğini çok korkunç buldum.»

· Amelie, 15, Greenpeace Gençlik, öğrenci

«Aslında daha önce Lützi hakkında bir şeyler duydum, ancak ilk kez büyük gösteri için birçok insan harekete geçince 2021 yılının kış ayında konuyla daha fazla ilgilendim.»

· Franka, 17, Greenpeace Gençlik

«Lützi, FFF-OG grubumuzda (Fridays For Future Yerel Grubu) bir şekilde başlangıç zamanlarında hiçbir zaman büyük bir konu olmamıştır, ama Lützi hakkında kesinlikle «ilk dönemde» bir şeyler duydum, özellikle de 2020/21 döneminde, ancak konuya tam olarak Berlin'de, 23. 09. 2021 tarihindeki merkezi grevde FFF

Leipzig grubundaki (birlikte seyahat edip yolculuk yaptığımız grup) bir kişi bana, üzerinde bir kişinin ve büyük sarı bir X işaretinin yer aldığı bir «Lützerath yaşıyor» rozeti hediye ettiği zaman vakıf oldum. Aynı gün kömüre yol açmak için kazı yapılacak köyler hakkında konuşmalar yapıldı ve ben, iklim hareketinde konunun ne kadar ciddi olduğunu anladım ve o zamandan beri de konuyla giderek daha fazla ilgilendim.»

· Bolle, 19, FÖJ (Freiwilliges Ökologisches Jahr -Gönüllü Ekolojik Yıl)

«2019 yılının sonbahar döneminde, bir Pazartesi akşamı Fridays for future genel kurul toplantısında bir aktivist heyecanla genel kurul toplantısına daldı, kendisi daha yeni Lützerath'ın da yol vereceği bir kömür ocağının bulunduğu Garzweiler 2'deki direnişçi katılmıştı. Heyecanla oradaki mükemmel yapılar, KüfA (Küche für Alle- Herkese Açık Mutfak), tanıştığı mükemmel insanlar hakkında bilgi verdi, fakat aynı zamanda uçak kadar büyük ekskavörlerin girdiği büyük delikten de bahsetti. O andan itibaren gelecekte buralarda yapılacak eylemlere ve yapılara katılmak istediğim kesinleşmişti. Yaklaşık dokuz ay sonra ilk kez Lützerath hakkında bir şey duydum ve doğrudan oraya gitmeye karar verdim.»

· Elias, 18, öğrenci

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.I.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

© Bernd Lauter / Greenpeace

6

© Bernd Lauter / Greenpeace

© Bernd Lauter / Greenpeace

LÜTZI VE BEN

2. İlk kez Lützi'de olmak nasıldı?

Ağaç evleri görmek?

Ekskavatörleri görmek?

«Yapıları ilk kez görmek benim için direkt güzeldi, ama illaki yeni bir şey değildi, Danni (Dannenröder Forst) gibi daha önceki görev yerlerimizden benzer yerleri biliyorduk zaten. Ancak yine de insanların mahallinde yapıları bu kadar çabuk kurmayı başardıklarını görmek her zaman çok etkileyici. İlk kez diken üstünde olmak sıkıntı vericiydi, ben ve ilgili grup arkadaşlarım akşam ulaştık ve hepimizin morali iyiydi, atmosfer çadır kampındaki gibiydi, yemekler süperdi, güzel tekno müzik çalıyordu, sonra bir kişi, yatmadan önce köyün etrafında yürüyüş yapmayı önerdi. İlk kez yıkım sınırını görmek, hepimizin moralini yerle bir etti. Tabii ki bu görüntülere aşinaydık, ancak gerçekte doğa için yıkımın ne kadar ağır olduğunu görmek hepimizi düşündürdü. Grubumuzdaki bir kişi ağlıyordu, ancak hepimiz, doğru yerde olduğumuzun bilincindeydik, amacımız sermayenin ve hükümetin yıkımına engel olmaktı.»

· Elias, 18, öğrenci

«Ben sadece büyük gösteri» sırasında «Lützi'de bulunduğum için, ağaç evleri sadece uzaktan görebildim. Ama ağaç evlerdeki insanların en azından bizim eylemimizi uzaktan gördüğünü ve belki de biraz enerji aktardıklarını hissettim. Tüm bunlar bana, neyle mücadele ettiğimizi ve konunun ne olduğunu gösterdi.»

· Lili, 21, sosyoloji ve cinsiyet çalışmaları üzerine üniversite eğitimi almaktadır

«İlk kez Lützi'de olmak, çok etkileyiciydi. Kömür madeninin ne denli ürkütücü büyüklükte olduğu ve civarın görünürde ne kadar kolay ve hızlı bir şekilde tahrip edilebileceği etkileyici. Ekskavatörler bende sadece dev canavarlar gibi bir etki yaratmakta, özellikle de gerçekte fotoğrafta gördüğümüzden çok daha büyük olmasından dolayı. Ve bu da beni öfkeliyordu. Lützerath'taki ağaç evler beni çok mutlu etti. Bunlar, sanki hep ordaymış ve hep orada kalacakmış gibi çevreyle uyumlu bir etki yaratmaktaydı. Bir çeşit kale, ama ziyaretçiler için yine de davetkar.»

· Clara, 19, Aktivist

«Lützi benim için, daha ben köyde bulunmadan önce başladı. Oraya yolculuk yaparken, Lützi'ye yaya olarak 2,5 saat yürüme ihtimaliyle Reyth'te eksi derecelerde sıkışıp kaldık. Ondan sonra bir kadın yanımıza geldi, bizi oraya arabasıyla götürdü ve yolculuk sırasında Lützi ile ilgili deneyimlerini anlattı. Benim için Lützerath ütopyasını kendi yardımseverliği ile canlandırdı. «İlk kez Lützi'de olmak, müthişti. Bir yandan bu coşkulu ütopya. Farkındalık, dayanışma ve yardımseverlik ön plana çıkmıştı. İnsanlar birlikte yemek pişirdiler, kamp ateşinin etrafında şarkılar söylediler ve polis, aktivizm ve devlet hakkında tartıştılar. Herkes eşit derecede önemliydi ve herkese saygı gösterildi. 50 metre sonra aniden bu dev ekskavatörlerin önünde durdum. Hava, deliği göremeyecek kadar kararmıştı, ama ekskavatörler gece, gündüz, dev farlar ile aydınlatılarak çalışmaya devam ettiler. En kötüsü çıkan gürültülerdi. Gıcırta ve uğultu karışımı bir ses. Tüylerim diken diken oldu. Sanki yavaş yavaş benim için önemli olan her şeyi yutacaklar gibi hissettim. Bu sığınılan yer, savunduğum değerler,

uğruna mücadele ettiğim her şey ve nihayetinde küresel güneydeki sayısız insanın hayatı.»

· Franka, 17, Greenpeace Gençlik

«İlk kez 17.12.2022'de Lützi'deydim. Lützi günlüğümden alıntılar: «Şimdi Lützi'deyiz ve burası çok hararetli. Dün akşam geldik ve süper bitik durumdaydık, şansımıza A. bizi götürdü (arabasıyla sıkça Lützi'ye giden ve Keyenburg'ta oturan bir kişi), kendisi bize spontane biçimde sordu, yakında bir yerde oturmaktaydı ve bize çok etkileyici şeyler anlattı. Lützi'de doğrudan kime sorduysak bize uyumak için bir yer verdi. Biz, sadece birkaç kişiyiz, bu yüzden de oldukça da dip dibe, ama tüm bunlar bana aynı zamanda güven veriyor.» İlk gün ağaç evleri ve diğer yapıları, hava tamamen karardığı için iyi göremedim. En büyük aydınlatma ekskavatörlerce sağlanıyordu. Lützi'de ilk günlerimi geçirdiğim ve her şeye bakma zamanım olduğunda, insanların orada yaptıkları ve kısmen ağaçların içerisinde bizzat yaşamaları çok etkileyiciydi. Benim ve kardeşlerimin gerçekleştirmiş bir çocukluk hayali gibi! İnsanlardan, dayanışmadan, topluluktan, her şeyin nasıl işlediğinden, insanların -7 ° C'de buz gibi soğuk suda bulaşıkları yıkamak için ateşin yanından nasıl kalkıp gittiklerinden etkilenmiştim. Ertesi sabahtan: «Her şey o kadar yeni ve heyecanlı ki. Bu kadar mükemmel bir yerin olduğunu ve bu kadar empatiden yoksun olarak nasıl yıkılacağını bilmek çok korkunç. Bunu düşünmeden köyden geçemiyordum. Polisler nasıl buraya girip, buradaki evleri ve yaşam temellerini görüp, yine de her şeyi yıkmayı «isteyebilir»? [...] Öncelikle bölgenin her yerini gezdik ve köyü ve kuyuyu gündüz gözleriyle gördük ve daha önce hiçbir yerde bu şekilde görmediğimiz renkler gördük. Bu kadar çok hayat, bu kadar çok sanat.»

· Bolle, 19, FÖJ (Freiwilliges Ökologisches Jahr -Gönüllü Ekolojik Yıl)

«İlk kez Lützerath'ta bulunduğum zaman (Nisan 2022) ilk kez ekskavatörleri gördüm. Bu inanılmaz korkutucu ve acı verici bir andı. Ekskavatörler, canavarlar gibi. Dev, karanlık ve her şeyi yok edici, tek bir kıvılcım merhamet olmadan (evet tabii ki ekskavatörler merhamet edemezler). Bunun zıddı ise Lützerath'tır. Greenpeace Gençlik ile bir gösterideydim ve olağanüstü mükemmel insanlar gördüm ve en son da köyü. Lützi son derece samimi, güçlü, ilham verici, dünyaya açık, renkli, cıvılcı, kırılabilir, enerji dolu, sevgi dolu ve candan. Ve tüm bunları fark ettim, oysa gerçekte hiçbir zaman köyde bulunmadım, sadece etrafından dolaştım. Ağaç evler benim için ayrıca gücün, başkaldırmanın ve dayanışmanın işaretidir.»

· Mathilda, 16, Greenpeace Gençlik

LÜTZI VE BEN

3. Garzweiler'de kamp yapmak nasıldı (orada kamp yaptıysanız, ne zaman)?

«Toplamda üç kez Lützerath'ta bulundum, kamp çok güzeldi ve tüm insanların büyük bir dayanışma içerisinde birbirine karşı davranışlarını görmek çok etkileyiciydi. Burada sadece hükümetin çevre politikasına karşı mücadele edilmiyordu, aynı zamanda sürekli olarak ırkçılığa karşı, kapitalizme karşı bir topluluğun ütopyasını yaşamaya çalışmak için de savaş veriliyordu, sanırım Lützerath'ı bu kadar özel yapan da buydu.»
· Elias, 18, öğrenci

«Kendimi ne kadar kaptırmış hissettiğime çok şaşırdım. Güç verici, yapıcı ve mücadeleciydi. (Aralık 2022 ortası)»
· Bolle, 19, FÖJ (Freiwilliges Ökologisches Jahr -Gönüllü Ekolojik Yıl)

«Bir kez yaz döneminde ve bir kez de tahliyeden hemen önce Ocak ayında birkaç günlüğüne Lützi'deydim ve çimenlerin üzerinde çadır kampı yaptım. Tahliyenin henüz kapıya dayanmadığı bir zaman, yaz döneminde neredeyse tatil gibi hissedilirdi ve çok güzel anılarım oldu, ama başlayan tahliye (her sabah ya ekskavatör ile, ya da güvenlikçilerin veya aktivistlerin bağırılarıyla veya alarm sebebiyle uyandırıldım) ve annemle babama da zamanında okula gitmek için tekrar evde olacağıma dair verdiğim söze rağmen her an göz altına alınabileceğimi biliyor olmak (şansıma böyle bir şey olmadı) sebebiyle kış çok stresli geçti.»
· Leon

«Lützerath / Keyenberg'te iki kez geceledim ve özellikle ilki çok etkileyici bir deneyimdi. Daha önce hiç direkt olarak aslında ne için mücadele ettiğimizi görmemiştik, aksine hep neye karşı mücadele ettiğimizi. İlk kez eksi derecelerde dört günlüğüne Lützi'deydik. Noel'den hemen önceydi, bu sebeple günden güne insan sayısı azalıyordu, ama soğuğa rağmen ortamın enerjisi çok güzeldi. Herkes birbirine biraz yaklaştı, herkes herkese yardım etti ve çok huzurlu ve saygı dolu bir atmosfer oluştu. Bir ay sonra tekrar geldiğim zaman, Lützi'nin tahliyesine birkaç gün kalmıştı ve moraller tersine dönmüştü. Gelen kişi sayısında en az beş misli kadar artış olmuştu, her köşeye barikatlar kuruldu, kuyular

kazıldı, herkese videolu eğitimler verildi. Her yerde sesler birbirine karışmıştı ve köyden hiçbir zaman yaşamadığım bir enerji yükseldi.

Son köy yürüyüşünde daha öncekinden çok daha fazla sayıda kişiydik, Annenmaykanterreit çaldı ve ortam keyifliydi. Ancak süre boyunca yaklaşan tahliyeye karşı korku ve birçok kişinin yuvam dediği bu mükemmel yerden zorla çıkarılmak zorunda kalınacağına üzüntüsü de yaşanıyordu.»

· Franka, 17, Greenpeace Gençlik

«Lützerath'a bir kez Ekim ayında ve bir kez de Kasım 2022'de ve Ocak ayında da «Hepimizin Kampı» adı altında kamp yaptım. Benim için nasıl bir deneyim olduğunu kelimelerle tarif bile edemiyorum, deneyimlerim o kadar fazlaydı ki, hepsini anlatmam çok zor, ancak çok özel bir atmosferdi, insanlar orada birbirlerine çok kibar davranıyorlardı, birbirine yardım etmek ve eşyaları paylaşmak ve de tüm insanların ihtiyaçlarını dikkate almak çok doğaldı. Burada kendimi çok iyi hissettim, her ne kadar orada uzun zaman geçirmiş olmasam bile. Lützerath'taki birlikteliği yaşamak, birlikte karnı zil çalarak Küfa (Herkesin Mutfağı) önünde durmak ve tahliyeye karşı planlar geliştirmek çok harikaydı. Bu ütopyanın bir parçası olabildiğim için de mega mutluyum ve Lützerath'ın asla bir daha var olmayacağı için de mega üzgünüm ve her şeyi kolayca yerle bir ettikleri için de siyasetçilere mega kızgınım.»

· Clara, 19, Aktivist

«Hepimizin Kampı'ndaki büyük gösteriden sonraki gece arkadaşlarımda geceleyebildim ve bir başka dünyaya ayak basıyor gibi hissettim. Çok az insan tanıyordum ama yine de kendimi direkt huzurlu hissettim. Ne çok insanın bu kadar hızlı biraraya geldiğini, hangi yapıların kurulduğunu ve herkesin birlikte çalıştığı için bunların kolayca çalışmasını ve biz duygusunun bu kadar çok çabuk oluşabileceğini görmek olağanüstü güzeldi!»

· Lili, 21, sosyoloji ve cinsiyet çalışmaları üzerine üniversite eğitimi almaktadır

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.I.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

8

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

LÜTZI VE BEN

4. Lützi'deki en güzel anım hangisi?

«Ben maalesef hiç bizzat Lützerath'ta bulunmadım, ama yine de köyle ilgili birçok güzel anımı birleştirebiliyorum. Özellikle de dayanışma, birarada olma ve yaşanan ütopya. Aklıma Lützerath gelince, gözlerimin önüne renkli bir resim geliyor, resimde endişesiz ve mutlu insanlar var. Birbirine saygı duyan ve doğayla uyumlu yaşayan insanlar. Nefret yok, performans baskısı yok ve kıskançlık yok. Dünyanın her yerinde olmasını arzuladığım yaşantıyı insanlar orada yaşıyorlardı.»

· Amelie, 15, Greenpeace Gençlik, öğrenci

«Sanırım bu konuda daha uzun süre düşünmem gerekir, şimdi aklıma ilk geleni yazayım. Çok fazla küçük, mükemmel anlar oldu. Neden bu kadar çok insanın orada bir araya geldiği ve Lützerath'ın beni ve arkadaşlarımı nasıl bu kadar çok kaynaştırdığı. Tüm bunlar bize, artık hiç kimsenin bizden alamayacağı bir şey verdi. Orada hiçbir zaman bulunmayan birisi, bunu asla anlayamaz. Lützerath'ın, dünyanın kalan yerlerine göre bir parça daha iyi olması ve bir süreliğine bir hayalin içerisinde yaşayabilmemiz, benim için mükemmeldi. Beni en çok etkileyen tarafı, Lützerath'ın bu kadar çok insana ulaşmış olması, hakkında bu kadar çok haber yapılmış olması, birçok insanın benimle aynı şeyleri hissetmiş olması ve hepimizin birlikte orada mücadele etmiş olmamızdır.»

· Bolle, 19, FÖJ (Freiwilliges Ökologisches Jahr -Gönüllü Ekolojik Yıl)

«Bir yandan kamp ateşi sırasında yaşanan anlar. Kamp ateşi, özellikle de oldukça soğuk olduğunda, toplanma yeriydi, burada sürekli birileri protesto şarkıları söyledi, tartıştı veya yemek yedi ve sohbetler etti. Benim için ayrıca şahsen bu gece iki kişi bir kenara oturmak ve gece boyunca nasıl olduğumuz, o veya bu konu hakkında konuşmak ve tüm yaşanılmışları hazmetmektir. Ve tabii ki bu sırada, dev farlarıyla ortamı aydınlatan bir ekskavatör manzarası seyretmek. Nihayetinde absürt bir resim, ancak yine de normal olan şeylerin sınırları Lützi'de ötelenmişti.»

· Franka, 17, Greenpeace Gençlik

«Birliktelik».

· Lili, 21, sosyoloji ve cinsiyet çalışmaları üzerine üniversite eğitimi almaktadır

«Sanırım, Lützerath'ta bulunduğum zamanlar kötü seçilmişti, her defasında sadece birkaç gün kalabildim ve o zaman da köy topluluğuna uygulanan siyasi baskı çok büyüktü. O nedenle yapılacak çok iş vardı ve dinlenmek için çok az zamanımız oluyordu. Ama yine de kamp ateşi etrafında ütopyalar hakkında tartışmalar, insanların müzik yaptığı akşamlar gibi, fakat aynı zamanda bu bölgeden nasıl bir enerji doğduğunu her seferinde anladığım gösteriler gibi birçok güzel hatıram oldu.»

· Elias, 18, öğrenci

«Bunu tam olarak söyleyemem. Dediğim gibi, ben sadece iki büyük protesto için Lützi'deydim ve tüm ütopya yapılarını şahsen yaşamadım. Ancak oradaki atmosfer ve enerjiler benim için çok ilham verici, insanı kesinlikle aydınlatan bir durum.»

· Mathilda, 16, Greenpeace Gençlik

«Uff, içerisinden bir hatırayı çekip çıkarmak oldukça zor, Lützi'de birçok güzel deneyimim oldu. Özellikle içime işleyen konu ise Ocak ayındaki varışım oldu. Hava kararmıştı ve şiddetli yağmur ve ekskavatörlerin aydınlatması ve güvenlik güçlerinin farları ve boyacı tulumları içerisindeki birçok aktivist ile oluşan tüm bu durumlar oldukça sürreal bir etki yarattı. Oysa açık maden ocağı işletmesinin ön alanında stres vardı ve herkes stres içerisinde birşeyler yapıyordu, bizler yabancıydık ve hiçkimseyi tanımiyorduk, yine de olağanüstü güler yüzle karşılandık («Gelmenize çok sevindik», «Şimdi Küfa zamanı, bir şeyler yemek ister misiniz?»). Yeni gelen insanların topluluğa kabul edilmiş biçimi ve tarzı beni çok etkiledi.»

· Leon

«Birçoğu. Bir gece nöbetinin sonunda ateş bidonunun etrafında harika insanlarla birlikte güneşin doğuşunu seyretmek, herhalükarda çok güzel bir anı.»

· Clara, 19, Aktivist

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.I.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

LÜTZI VE BEN

5. Lütziyi nasıl / ne olarak algıladım?

«Lützi, olmak istediğim, toplumsal baskıların olmadığı ve insanların beni yargılamadığı bir insan olabildiğim bir yerdi benim için. Lützi, performans baskısının ve insanı vesayet altına alan insanların bulunduğu burjuva toplumuna karşı bir sığınaktı benim için. «İlk kez gerçekten özgürdüm. Bu şimdi kulağa romantik geliyor, ama her insan, orada olduğu gibi kabul edildi.»

· Leon

«Lützi benim için bir ilham kaynağı, bir ütopya ve bir sınır. Bu sınır, büyük oranda aşıldı, ama altındaki kömür henüz yakılmadı ve yerde kalmak zorunda. Ve Lützi bir hayalin bir parçası. Adil bir geleceğin hayali.»

· Mathilda, 16, Greenpeace Gençlik

«Lützi, bu egoistik sistemin dışında adil birlikte yaşama alanıydı. Etrafındaki stresli yaşamın kısa süreliğine durduğu bir yer. Direnişin, birbiri için ve kendi inancı için sorumluluk almanın yeri. İnsanlar için, tüm insanlar için yaratılmış bir yer. Oysa ben orada çok kısa süreliğine bulundum, ama burası benim de evim gibi oldu.»

· Franka, 17, Greenpeace Gençlik

«Lützerath, benim için sadece küçük bir köy olmaktan çok daha fazlasıydı. Çok büyük ve güçlüydü. Lützerath, benim için yaşam sevgisiyle dolu, güvenli ve inanılmaz güçlü bir yerdi. Hiçbir şeyin ve hiçkimsenin yok edemeyeceği bir şey.»

· Amelie, 15, Greenpeace Gençlik

«Günlüğümde yazdığı gibi, Lützerath'ı bir toplum olarak kabul ettim, bir parça ütopya, bir parça tehdit altındaki ütopya olarak.

Günlükten alıntı: «Genel olarak burada bütün büyük ve küçük sorunlarımı unuttum. [...] Büyük bir şey için mücadele ettiğimizi hissediyorum ve bu da her şeyden ağır basıyor. Aynı zamanda diğer herşeyden çok daha fazla acı veriyor. Çok farklı şekilde. En kötüsü çaresizlik.» Lützerath'ı mutlaka kurtarmak istiyordum, kulağa ne kadar sonsuz naif gelse de. Lützerath, çok fazla insanı biraraya getirdi ve birleştirdi. Bunun için müteşekkirim.»

· Bolle, 19, FÖJ (Freiwilliges Ökologisches Jahr -Gönüllü Ekolojik Yıl)

«Bu kadar çok, çok mükemmel insanı biraraya getirmiş bir yer olarak. İnsanlar üzerinde çok fazla etki yaratmış bir yer, oysa ki, burada çok kısa süreliğine bulundum, Lützi'nin mega etki yarattığı birçok insanla konuşabildim. Nereden ve nasıl olduğunun bir önemi yok – Lützi, çok şeyi harekete geçirdi!»

· Lili, 21, sosyoloji ve cinsiyet çalışmaları üzerine üniversite eğitimi almaktadır

«Lützerath, benim için bir projeydi, açık söylemek gerekirse, en başından burayı uzun vadede ayakta tutmanın ve yok edilmeye karşı korumanın zor olduğunun bilincindeydim, ve aynı zamanda tahminimde ne yazık ki haklı olsam da, burası için yapılan mücadele başarı oldu, yaşadığımız ütopyalar, kolayca tükenmedi, aksine yaşamaya devam ediyor. Yaptığımız baskı sayesinde siyasi yönden de bazı şeyleri başarabildik. Kuzey Ren Vestfalya'da kömür kullanımından aşamalı vazgeçilmesi kararı 2030 yılına geri çekildi.»

· Elias, 18, öğrenci

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.I.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

© Bernd Lützer / Greenpeace

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

10

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

LÜTZI VE BEN

6. Biz bu konuda neler yaptık?

Lützi konusunda en sevdiğim eylem ne oldu?

«Benim en sevdiğim eylem, kesinlikle Nisan 2022'deki büyük gösteriydi. Onun dışında JAG grubumuzla bir susma eylemleri protesto yürüyüşü ve miting düzenledik. Miting, tahliyeden kısa süre önceydi ve beni aşırı motive etti ve komple ümitsizliğe ve çaresizliğe kapılmamam için yardımcı oldu. Ve tahliye sırasında büyük gösteriye de katıldım.»

· Mathilda, 16, Greenpeace Gençlik

«Bu konuda özellikle yorum yapmak istemiyorum. Çeşitli eylemlere katıldım ve yerinde yapıların kurulmaya devam edilmesine yardımcı oldum, özellikle tahliyeden kısa süre önce yapılacak çok iş vardı. Ayrıca Herkesin Mutfağı'nda yardım ettim, yemek pişirdim, sebzeler soydum ve doğradım. Özellikle de 2021 yılının Ekim ayında, Greenpeace'in eylemini çok beğendim, bazı aktivistler Lützerath önündeki caddeyi kırmızı işaret fişekleriyle aydınlattılar, amaç, bu yerin yok edilmesiyle kırmızı bir çizginin ihlal edildiğini göstermekti.»

· Elias, 18, öğrenci

«Benim en sevdiğim eylem, 14.01.2023 tarihinde yapılan büyük gösteriydi, sevdiğim arkadaşlarımla oradaydım, bu bize bir o kadar daha güç ve enerji (geri) verdi, oysa neredeyse her şey için geç kalınmıştı.»

· Bolle, 19, FÖJ (Freiwilliges Ökologisches Jahr -Gönüllü Ekolojik Yıl)

«Greenpeace Gençlik olarak Lützerath konusuyla çok ilgilendik. Çeşitli susma eylemleri protesto yürüyüşleri, afiş kampanyaları ve tabii ki Lützerath'ta yerinde eylemler yapıldı. Ben şahsen sokaktaki farklı insanlarla Lützerath hakkında konuşmayı da tamamen zenginleştirici buldum.»

· Amelie, 15, Greenpeace Gençlik, öğrenci

«En sevdiğim eylem kesinlikle tahliyenin sonuna doğru tekrar 35.000 diğer insanla birlikte Lützerath önünde büyük gösteride bulunmaktı. Günlerce süren şiddet görüntülerinden sonra, öfkeyi, ama aynı zamanda toplumun gücünü açıkça gösterdi ve alana geldiğimizde ve dar köy sokaklarına artık sığmayan her yönden insanların aniden geldiğini görmek inanılmaz bir duyguydu.»

· Franka, 17, Greenpeace Gençlik

«Benim en sevdiğim eylem, 14.01.2023'deki büyük gösteriydi. Bu kadar çok insanı görmek çok güç vericiydi, ama gördüğüm polis şiddeti beni korkutmadı değil. Birçok kez «kahretsin, ben burada ne yapıyorum» dediğim anlar oldu, örneğin agresif bir polis elindeki sopayla (yok değil, «çok amaçlı çubuk») doğrudan benim üzerime doğru koştuğu zaman, muhtemelen engel olduğum için.»

· Leon

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.I.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

LÜTZI VE BEN

7. Durum şimdi / tahliye sırasında bana ne yapıyor?

«Tahliye beni bitirdi. Ne oluyor ve şimdi yine neler yok edildi, diye Twitter'e defalarca baktım. Çeşitli sebeplerden dolayı tahliye zamanı orada olamadım ve kendimi çaresiz ve bir şeyler yapmam gerektiğini hissettim. Aynı zamanda birçok insan görüntülerimizi görmüş ve hikayelerimizi duymuş. Polislere, orantısız şiddete, RWE'nin rezalet derneğine ve Yeşiller'e büyük öfke duyduk (ve duyuyoruz!). Tahliye resmi olarak tamamlandı, diye ilan edilince kelimenin tam anlamıyla yıkıldım. Benzer hislere sahip olan ve karşılıklı olarak birbirimizi bu şekilde karşıladığımız insanlarla birlikte yaşadığım için çok şanslıyım. Yeni bir Baş Etme Stratejisi geliştirdik. Bir yere gidip durmak, öfkeyi toplamak, enerjiye dönüştürmek ve olabildiğince yüksek sesle bağırarak her şeyi dışarıya atmak. Tahliye bana bunu yaptırdı. Şimdiki durum donmuş gibi. Halen hareket eden bir şey var mı? İnsanların büyük bir kısmı tekrar günlük hayatına geri döndü. Ben de. Anılar kalıyor, Lützi içimizde yaşamaya devam ediyor ve kömür yerde olduğu sürece de vazgeçmeyeceğiz.»

· Bolle, 19, FÖJ (Freiwilliges Ökologisches Jahr -Gönüllü Ekolojik Yıl)

«Instagram üzerinden X gününün geldiğini ve Lützerath'ın kesin olarak yok edileceğini öğrendiğim zaman dünya başıma yıkıldı. Lützerath benim için dünyanın en güzel ve en güvenli yerlerinden biriydi. Gerçi Lützerath'ın ne olacağı tartışmasını sürekli izledim, ancak Lützerath'ın gerçekten yok edileceği hiç aklıma gelmezdi. Ama ekskavatorlerin köyü tamamen dümdüz etmek için geldiği gün geldi çatı. O akşam koltukta oturuyordum, haberlerde tahliyeyle ilgili korkunç görüntüleri gördüm ve gözlerimden yaş aktı. Bunu hiç anlayamıyordum, kendimi inanılmaz güçsüz hissettim. Kafamda sadece tek bir soru vardı: Neden?»

· Amelie, 15, Greenpeace Gençlik, öğrenci

«Nasıl oluyorsa, bir şekilde devam etmeyi başarabiliyorum ve tüm bunların beni dibe çekmesine izin vermiyorum. Tahliye sırasında dev bir duygu karmaşası yaşadım. Tüm zaman öfke, korku, çaresizlik, hüznün, motivasyon ve anlayışsızlık arasında gidip geldi. Ama her halükarda bu durum beni alt üst etti ve birkaç hafta boyunca yoğun olarak meşgul etti. Sanırım Lützi, insanın asla unutamayacağı bir şey.»

· Mathilda, 16, Greenpeace Gençlik

«Tahliye sırasındaki vaziyet benim için psikolojik açıdan aşırı stresliydi, çünkü sürekli okuldaydım ve a) orada olamadığım için içimde kötü bir his vardı, b) benim için önemli olan ve orada bulunan bir insanı özlediğim için ve c) bilgi etiketi üzerinden tahliye edildikleri anı bildiğim tanıdıklarım için çok endişeliydim ve bunun yanında polis şiddeti ile ilgili tüm haberler, tüm bunlar beni aşırı yıprattı.»

· Leon

«Tahliye zamanı benim için inanılmaz stresliydi, özellikle de sürekli okulda olduğum için ve başka insanlar tarafından bu konunun ne kadar az önemsendiğini öğrendiğim için. Öfke, hüznün veya inanılmaz çaresiz hisler arasında gidip geliyordum. Çoğu zaman Lützi etiketindeki haberleri birkaç saat boyunca okudum ve canlı yayınlarda derste idim. Çok ağladım ya da saatlerce öylece boşluğa baktım. Tahliye haftasında gerçekte orada bulunmadım. Daha önce hiç bu kadar güçsüz hissetmemiştim. Lützi'ye gidip bu saçmalığı durdurmak için her şeyimi ortaya koyabilmekten başka bir şey istemedim. Benim için bir zamanlar önemli olan her şey yıkıldı ve ben öylece evde oturuyordum. O saate hiçbir şeyin anlamı yoktu. Artık günlük hayata geri döndüm ve çoğu zaman duygularımı bastırmakta başarılı oluyorum, ancak Lützi iz bıraktı ve bu izler daima kalacak, çünkü çaresizlik kalacak.»

· Franka, 17, Greenpeace Gençlik

«Çevremdeki birçok insandan, tahliye sonrası vaziyetin çok stresli olduğunu öğrendim. Açıkça söylemek gerekirse, benim için durum farklıydı. Tabii ki Lützerath'ı kaybetmemiz çok üzücüydü. Tahliye protesto etmek için var gücümle karşı çıktığım hissine sahiptim, belki bu kulağa naif veya alaycı geliyor olabilir, ancak ben şu anda suçun hükümette ve yıkıma karşı durmayan tüm insanlarda olduğunu inanıyorum. O halde ben neden kendimi kötü hissetmeliydim. Tatsız bir tarafı da vardı tabii. Bir süre sonra çok öfkelenim. Doğal kaynaklarımızı saygısızca yok eden bu sömürücü sistemin cehaletine. Lützerath'ta özellikle yeni koloncilik hakkında çok şey öğrendim, sonrasında da tam da bu sistemin Lützerath'ın sonunu getiren sistem olduğunu görmek bana acı verdi.»

· Elias, 18, öğrenci

«Kendimi biraz çaresiz ve bizi yavaşça içine çeken bir girdabın içindeymiş gibi hissediyorum. Tüm dünyada hükümetler tarafından herhangi kararlar alınmaktadır, bu kararlarda sadece ranta ve ekonomik büyümeye veya durumun ciddiyetini görmek istemeyen, sadece kendi kayak tatillerinden kesinlikle ödün vermeyecek, rahatlık içerisindeki insanların memnun edilmesine odaklanılmaktadır. Bazen ağlamam mı, yoksa bağırمام mı gerektiğini bilmiyorum. Bu kadar çok şey ciddiye alınmadığı için hem çok öfkeli, hem de çok üzgünüm.»

· Lili, 21, sosyoloji ve cinsiyet çalışmaları üzerine üniversite eğitimi almaktadır

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.i.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

LÜTZI VE BEN

8. Lützi ile ilgili ne söylemek isterim? Siyasetçilere ne söylemek isterim? Topluma ne söylemek isterim? RWE'ye ne söylemek isterim?

«Mutlaka devam etmeliyiz, birçoğu kalıyor ve sesimizi yükseltmemiz gerekir. Bazen hissedilenden daha fazla kişiyiz aslında ve bu da umut verici! Bir zaman hükümet bizi artık, ikinci, üçüncü veya dördüncü öncelik olarak «düşünemeyecektir». Mücadele etmeyi bırakmayacağız ve tüm bu pislik ekskavatörlerden, delme makinelerinden, uçaklardan, otomobillerden, para musluklarından, lüks düşüncelerden ve buna dahil olan diğer her türlü saçmalaktan daha fazla ses çıkaracağız!»

· Lili, 21, sosyoloji ve cinsiyet çalışmaları üzerine üniversite eğitimi almaktadır

«Lützerath'ta, sermayenin ne kadar aç gözlü olduğunu gördük, ancak aynı zamanda devletin de bu çıkarları ne kadar çok desteklediğini de. Mülkiyet ilişkileri ve mevcut yapılar sorgulandığında devletin burada ne kadar baskıcı tepki verdiğini görmek beni ürküttü, özellikle tahliye sırasında polis müdahalesi oldukça şok ediciydi, ama muhtemelen yeni bir aktivist neslini de siyasallaştırdı. Bu kadar çok genç insanın katıldığını görmek güzeldi, her ne kadar Lützerath artık ayakta olmasa da, mücadelelerimiz devam edecektir.»

· Elias, 18, öğrenci

«Lützi, yerle bir edilen bir köyden çok daha fazlası. Bundan dolayı yepyeni bir iklim hareketi dinamiği meydana geldi ve tüm bu insanların köyün korunması için mücadele ederken başarılarını görmek, beni çok etkiledi. Neyin mümkün olabileceğini ve mücadeleden her zaman fayda getirdiğini anladım. Teşekkürler, Lützi.»

· Bolle, 19, FÖJ (Freiwilliges Ökologisches Jahr -Gönüllü Ekolojik Yıl)

«Lützi'nin bu kadar bilinen bir yer olmasından dolayı inanılmaz müteşekkir ve mutluyum. Geçtiğimiz yıllarda Lützi için mücadele eden tüm insanlarla gurur duyuyorum. Ama hükumete ve RWE'ye sonsuz öfkeliyim ve hayal kırıklığına uğradım. İnsanların rantın üzerine çıkarılması için daha ne olması gerekiyor? Sakince geleceğimizin hayalini kurabilmemiz için? 1,5 derece hedefi uyuluncaya kadar? Sanırım, tüm bunları düzene sokabilmemiz için toplumda ciddi bir düşünce dönüşümü gerekli. Bunun için de hepimiz öğrenmeye ve dinlemeye hazır olmalıyız.»

· Mathilda, 16 Greenpeace Gençlik

«Lützerath'ta bir kez daha açıkça gördük ki, siyasetçiler bu felaketi durdurmak için bir şey yapmayacaktır, üstelik ekonomi piyasası da buna sessiz kalacaktır. Son umudumuz biziz, yani toplum Ayağa kalkmalıyız, sesimizi yükseltmeliyiz. Okulu ve işi bırakmalıyız. Almanya'nın tamamını durdurmalıyız ve sokaklara çıkmalıyız. O zaman bizi daha fazla yok sayamazlar! Lützi'deki 35.000 kişi sadece küçük bir başlangıçtı, ama şimdi, Lützi ütopyasının yaşama devam etmesi için ve birleştiğimiz, dayanışma örneği gösterdiğimiz zaman neler yapabileceğimizi gördük.»

· Franka, 17, Greenpeace Gençlik

«Lützerath ve orada yaşayan insanlar çok güçlüydü ve bu köyün kurtulması için biz de evlerimizde elimizden geleni yaptık. Bu köyü ve altındaki kömürü RWE'ye devretme kararı siyasetin çok büyük bir hatasıydı. Burada Almanya'nın taahhüt ettiği iklim hedefleri ıskalanacak ve küresel güneydeki insanlar ve bölgeler ekstrem sonuçlara katlanmak zorunda kalacaklar.»

· Amelie, 15, Greenpeace Gençlik ve öğrenci

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.i.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

13

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

LÜTZI>NIN SON GÜNLERİ

Lützi>de bulunmuş bir aktivist olan Sophie ile konuştuk. Kendisi bize deneyimlerini anlattı.

2020 yazından bu yana:

Lützi>de direniş hareketi başladı. Sophie burayı 2020 yılının sonbaharında ilk kez ziyaret eder. Gördüğü özel muamele ve oradaki dayanışma, onda ütopya etkisi yaratır. Lützerath'ta stresli günlük yaşamdan uzak kalınmaktadır. Sophie, insanların ihtiyaçlarının nasıl rantın önüne konulduğunu deneyimliyor, mesele insanlar olarak kişilerle ilgili. Herkes burada hoş karşılanır ve karşılık beklenmeden de herkesi birbirine destek olur. Sophie için Lützi sadece bir dayanışma yeri değil, aynı zamanda iklim adaletinin de mahaliydi. Sophie'nin 8 – 9 ay geçirdiği bu küçük köy onun evi gibi olmuştur.

02. 01. 2023:

Çakıllı büyük araçlar gelir, projektörler kurular, rampalar açık maden ocağına yerleştirilir. Tüm bunlar, yapılacak tahliye için polislerin hazırlıklarıydı.

10. 01. 2023:

Polis, Lützerath'ta tahliyenin başlayacağını duyurur. Sophie şimdi ağaç evde veya mahallede kalma imkanına sahip. Şimdi karar vermesi gerekir, Lützi>de özel şahıs olarak mı kalacak yoksa dışarıda yardım etmek için buradan Greenpeace ile birlikte mi ayrılacak? Ertesi sabah köye geri dönme ve orada tekrar barış içerisinde direniş gerçekleştirme ümidiyle köyü terk etmeye karar verir.

11. 01. 2023 tarihinden itibaren:

Ama plan işleminde. Çünkü sabahın erken saatlerinde polis Lützerath'a ilerliyor. Tüm mahal, polis araçlarıyla çevriliyor. Çit kurulmaya başlıyor. Her şey çok hızlı oluyor. Sophie, Greenpeace konteynırında, burası «artık sadece» tahliye edilmiş aktivistlerin ilk başvuru merkezi. Aktivistlerin deneyimler kısmen travmatik. Tüm tahliye, psikolojik açıdan aşırı yorucu. Olayları çok içselleştirmemeye çalışıyorlar ve küçük «pozitif» şeylere

tutunmaya çalışıyorlar. Polis şiddeti göz önüne alınca da bu doğal olarak oldukça zor. Tedbirler kısmen keyfi, polis RWE'nin işbirlikçisi gibi, normalde hukuk devletini savunmaları gerekirken, bu her zaman görülmüyor. Konteyner, aynı zamanda gösterinin ilk yardım görevlileri için bir istasyon, buraya kolu, bacağı ve burnu kırılmış insanlar geliyor, ama bu insanların aynı zamanda kalpleri de kırık. Sophie'nin ve diğer birçok aktivistin umudu, Lützi'nin tahliye edilmemesi için yetecek kadar büyüklükteki toplumsal değişimdi. Ama en nihayetinde şimdi bunun olmayacağı artık açıktır. Sophie tüm Ocak ayı boyunca kendisini korumak amacıyla olayları içselleştirmemeye çalışıyor. Ancak yine de tahliye öncesinde Lützerath'taki yaşam onun için bir ütopya gibiydi, bu nedenle, iklim krizi göz önüne alındığında, birçok insanın evi olan bu yerin linyit kömürü için nasıl yıkılması gerektiğini şimdi daha az anlıyor. Buna inanmıyor, çaresiz ve inanılmaz öfkeli. Bununla başa çıkabilmek için Sophie yardım etmeye, sorumluluk almaya ve insanlararası iletişim tesis etmeye çalışıyor.

Lützerath'taki protesto Sophie'ye, ne kadar çok insanın aynı şey için çaba gösterebileceğini, ama aynı zamanda polisin ve hükümetin mutlaka gerekli olan iklim aktivistliğini nasıl durdurduğunu ve iklim krizinin daha fazla tırmanmasına nasıl destek olduklarını da gösterdi.

Greenpeace Germany e.V. Hongkongstraße 10, 20457 Hamburg, T +49 40 30618-0, presse@greenpeace.de, greenpeace.de V.I.S.d.P. Kai Müller Authors, Idea Greenpeace Jugend Design Henning Thomas Date 12/2023

© Bernd Läufer / Greenpeace

14

© Greenpeace Jugend

© Greenpeace Jugend

14 Ocak 2023

Dünya 14 Ocak 2023'te sona erdi (ermedi).

Greenpeace Gençlik 1990'lardan bu yana çevre ve iklimin korunması için kampanya yürütmektedir. Fridays For Future'nin dünya çapında medyanın ilgisini çekmesinden bu yana, geleceğin ve iklimin birçok genç için ne kadar önemli olduğu açıkça ortaya çıkmıştır. Onlar için iklim krizi, anlaşılması zor bir kavramdan çok daha fazlası.

Bilimsel gerçekler uzun süredir masanın üzerinde duruyor. Gençler yapılan araştırmalara ve tahminlere hakimler, dönüm noktalarının neler olduğunu ve içinde bulunduğumuz durumun ne kadar kırılgan olduğunu biliyorlar. Gençler, Exxon Mobile gibi fosil yakıt şirketlerinin uzun zamandır (en azından 1970'lerden beri) iş modellerinin küresel iklim üzerindeki etkisinin farkındalar ve bunu lobicilik ve karbon ayak izi gibi aldatma girişimleriyle örtbas ettiklerini biliyorlar. Gençler, bu krizin büyük bir bölümünden kimin sorumlu olduğunu (sömürgecilik döneminden bu yana sömürüsü ve tarihsel emisyonları nedeniyle küresel Kuzey) ve krizin kurbanlarının kimler olduğunu (küresel Güney'deki insanlar ve küresel Kuzey'deki marjinal gruplar) bilmektedir.

Gençler için mesele şu anda alınması gereken siyasi kararlarla ilgili. Yüksek düzeydeki kararlılıklarına, medyanın büyük ilgisine ve bilimin ve toplumun geniş kesimlerinin desteğine rağmen, siyaset ve iş dünyasından gerekli kararlar alınamıyor. Bu durum birçok gençte öfkeden çaresizliğe ve korkuya kadar güçlü duygulara yol açmaktadır. Araştırmaları okuyan ve gençlerin iklime ne kadar bağlı olduğunu gören herkes bunu kesinlikle anlayabilir.

Daha da yıkıcı olanı, Lützerath'ın bir yatırım merkezi olarak bırakılması ve kömürün RWE'ye devredilmesi kararıydı. 14 Ocak 2023'ten sonra gençler arasındaki ruh hali fazlasıyla depresifti. Asıl soru, iklimin korunmasına yönelik çok fazla destek olmasına rağmen karar alma organlarının harekete geçmediği bir dönemde aslında neyin savunulduğuydu. Çaresizlik, üzüntü – ve bazıları için umutsuzluk – çok açıktı.

Bu sergi fikri de bu durumdan doğdu. Amaç, gençlerin kendi deneyimlerini gözden geçirmelerine yardımcı olmak ve onlara 14 Ocak 2023'te dünyanın henüz sona ermediğini göstermekti. Kömürün hala yer altında olduğunu ve her bir derecenin onda biri için savaşmaya değer olduğunu. Gençler bu sergiyi kendileri tasarladılar, metinler yazdılar, röportajlar yaptılar ve resimler seçtiler. Bu, onların dünyayı nasıl algıladıklarının ve ne iletmek istediklerinin bir resmidir. Bu, 2023 baharına ait, o zamanki Greenpeace gençliğinin ruh halini çok iyi yansıtan, saf bir fotoğraf. Katılımcılar Greenpeace Gençliği'ndeki gençlerin yanı sıra diğer gençlerden ve genç iklim adaleti hareketindeki kişisel bağlantılardan geliyor.